

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: والننتین کاتاسانوف* (Valentin Katasonov)

برگردان: ا. م. شیری

۲۰ جنوری ۲۰۲۵

ترياک برای توده‌ها، پروژۀ دولت مخفی

[روسیه شوروی و کل بلوک موسوم به شرق، حتی لیبیا، عراق و غیره که با مشکل اعتیاد به مواد افیونی مواجه نبودند، طنز ماجرا این است که امروز چنان به دامن مشکل اعتیاد گسترده به مواد مخدر افتاده‌اند، که وزارت امور خارجه روسیه از تلاش‌های بیشتر برای مقابله با تهدید جهانی مواد مخدر بر اساس تصمیمات سازمان ملل متحد حمایت می‌کند.]- شیری

*****

سازمان ملل متحد در برابر اعتیاد رو به رشد بشریت به مواد مخدر ناتوان است

من از سال‌های تحصیل با عبارت «ترياک برای توده‌ها» آشنا هستم. به ما گفته می‌شد که کارل مارکس آن را دین می‌نامید. در دانشکده، در طول کلاس‌های فلسفه، می‌گفتند که این عبارت از اثر کلاسیک «بعضوی نقد فلسفه حقوق هگل» (۱۸۴۳) اخذ شده است. بعدها متوجه شدم که مصنف این عبارت کارل مارکس نیست. عبارت «دین افیون توده‌هاست»، در آثار مارکی دو ساد (در رُمان «ژولیت»، ۱۷۹۷)، نوالیس، شاعر المانی (در مجموعه کلمات قصار «گرده گل»، ۱۷۹۸)، چارلز کینگزلی، هاینریش هاینه و دیگران آمده است. اما از قرار معلوم، این عبارت قبل از همه، در رُمان «ژولیا یا الویز جدید»، اثر ژان ژاک روسو، روشنفکر فرانسوی، منتشره در سال ۱۷۶۱ ذکر شده است.

بله، البته، این عبارت اساساً توسط کسانی استفاده شد که عمداً دین و فرهنگ مسیحی را تخریب کردند و به دنبال تبدیل انسان به حیوانی بودند که جهت‌گیری‌ها و عملکردهای ارزشی خود را صرفاً بر اساس واکنش‌ها (درد، ترس، لذت و غیره) از دست داده‌اند. «آن‌ها» چه کسانی هستند؟ آن‌ها در معرض دید عموم نیستند و به همین دلیل، آن‌ها را «دنیای پشت صحنه»، «کمیتۀ ۳۰۰»، «دولت مخفی» و غیره می‌نامند. هدف نهایی آن‌ها به بردگی کشیدن بشریت و برقراری سلطه بر کل جهان است.

امروزه دنیای غرب وارد دوران پسامسیحیت شده است و ماهیت اهریمنی خود را حتی آشکارتر نشان می‌دهد. صحنه افتتاحیه بازی‌های المپیک سال گذشته در پاریس، بارزترین نمونه این ابتدال بود. این صحنه با خشم و انتقادات شدیدی مواجه شد. کنفرانس اسقف‌های فرانسه این مراسم را لحظات «استهزاء و تمسخر مسیحیان» توصیف کرد. کلیسای ارتدکس روسیه با «میلیون‌ها مسیحی رنجیده» ابراز همبستگی نمود. در دسامبر ۲۰۲۴، در پاریس مراسم بازگشایی کلیسای نوتردام پس از بازسازی برگزار شد (در سال ۲۰۱۹ دچار آتش‌سوزی بزرگی شده بود). در مراسم افتتاحیه آن، سران ۵۰ کشور حضور داشتند. مسیحیان با توجه به برخی آداب و رسوم این مراسم، آن را گردهمایی ماسونی نامیدند. همچنین این واقعیت باعث جلب توجه شد که فضای داخلی کلیسای جامع، شبیه فضای داخلی یک لژ ماسونی نوسازی شده است.

مقدمه بالا را برای توضیح این موضوع نوشتم که امروز **جهان پشت پرده** در حال برنامه‌ریزی گام‌های جدید برای تصرف قدرت جهانی است. آن‌ها احساس می‌کنند که اکنون ضربه مهلکی به دین مسیحیت وارد کرده‌اند و به همین دلیل، کلمه دین را از شعار خود: «دین افیون توده‌هاست»، حذف می‌کنند. آنچه باقی می‌ماند، این است: «تریاک برای توده‌ها». افیون به معنای لغوی و به معنای وسیع‌تر: نه تنها تریاک، بلکه همه انواع مواد مخدر دیگر است. در زمان ژان ژاک روسو و مارکیز دو ساد، تریاک تقریباً تنها ماده مخدر بود. علاوه بر این، آن هنوز در اروپا خیلی شناخته شده نبود. تریاک در مزارع هند کشت می‌شد و عمدتاً در چین به مصرف می‌رسید. کمپانی هند شرقی انگلیس متولی همه این کارها بود. شعار آن این بود: «**تریاک برای چینی‌ها!**»

در قرن بیستم، تولید مواد مخدر در بسیاری از کشورها گسترش یافت. به طوری که مصرف مخدرات بسیاری از کشورهای جهان را گرفته است. دامنه مواد مخدر نیز به طور چشمگیری گسترش یافته است: علاوه بر تریاک «سنتی»، تولید و مصرف هروئین، بنگ، کوکائین، حشیش، ماری جوانا، مشتقات شاهدانه، انواع مواد مخدر مصنوعی و غیره شروع شد. اما بشریت همچنان با این شرّ مبارزه کرد. قاچاق مواد مخدر، مصرف و حتی داشتن مواد مخدر در بسیاری از کشورها جرم محسوب می‌شد. تجارت مواد مخدر غیرقانونی بود. با وجود برنامه‌ها و پروژه‌های متعدد ملی و بین‌المللی برای مبارزه با مواد مخدر، تولید و مصرف آن در سراسر جهان به طور پیوسته در حال رشد بوده و همچنان در حال رشد است.

این واقعیت را سازمان ملل متحد نیز که در طول چندین دهه با گسترش مواد مخدر در سراسر جهان مبارزه می‌کند، به رسمیت شناخته است. تعداد مصرف‌کنندگان مواد مخدر در سال ۲۰۱۱، ۲۴۰ میلیون نفر، در سال ۲۰۲۱، ۲۹۶ میلیون نفر بود؛ در طول یک دهه، تعداد مصرف‌کنندگان مواد مخدر ۲۳ درصد افزایش یافته است. یک ششم جمعیت بزرگسال کره زمین (۱۵ تا ۶۴ ساله) مواد مخدر مصرف می‌کند. از این تعداد، ۱۳ میلیون و ۲۰۰ هزار نفر از طریق تزریق وریدی، مواد مخدر مصرف می‌کند. تعداد افراد مبتلا به اختلالات مصرف مخدرات به ۳۹ و نیم میلیون نفر رسیده که نسبت به ۱۰ سال قبل، ۴۵ درصد افزایش نشان می‌دهد.

از لحن گزارش‌های سازمان ملل متحد و سایر اسناد رسمی در مورد مواد مخدر در سال‌های اخیر چنین استنباط می‌شود که نمی‌توان بر «افیون» غلبه کرد. مواد مخدر در تمامی جبهه‌ها در حال پیشروی است. سؤال بعدی این است: آیا ما به درستی با مواد مخدر مبارزه می‌کنیم؟ شاید ما باید کلیشه ثابت «جنگ با مواد مخدر» را به کلی کنار بگذاریم؟ اگر دولت‌ها و سازمان ملل جنگ علیه «مخدرات» را متوقف کنند، ممکن است منافع بیشتری برای بشریت داشته باشد؟ و اما برای رفع مشکل، راه‌های جایگزین پیشنهاد می‌شود. **ماهیت آن‌ها به موارد زیر خلاصه می‌شود:** لازم است مواد مخدر قانونی شود و به سمت کنترل دولتی بر تولید و مصرف «مخدرات» حرکت کنیم. منطق این رویکرد جدید

و «تازه» به طرز هوشمندانه ساده است: «میوه ممنوعه شیرین است». به همین دلیل، تقاضا برای آن زیاد است. اگر ممنوعیت «میوه» (مواد مخدر) را لغو کنیم، «شیرینی» آن یکسان نخواهد بود. افراد بسیار کمتری به خوردن چنین «میوه» و حتی امتحان کردن آن مایل خواهند بود. اگر استدلال‌های طولانی و بسیار علمی مقامات و کارشناسان سازمان ملل و نهادهای مختلف دولتی را ساده کنیم، پیشنهاد می‌شود به سمت سیاستی به نام «تریاک برای مردم!» برویم.

دقیقاً این مدل رویکرد برای حل مشکل مواد مخدر بود که آلدوس هاکسلی، نویسنده انگلیس در سال ۱۹۳۲ در رُمان «مدینه فاضله. دنیای شگفت‌انگیز جدید» ترسیم کرد. در آنجا ساکنان «دنیای شگفت‌انگیز جدید» مرتباً از دارویی به نام «سوما» تغذیه می‌کنند و در این دنیا همه خوشحال هستند: هم شهروندان و هم دولت. اولی‌ها با مصرف «سوما» خود را در برابر انواع مشکلات بیمه می‌کنند. علاوه بر این، آن‌ها ترجیح می‌دهند در حالت «خوشحالی» دائمی که این داروی معجزه‌آسا به شکل قرص فراهم می‌کند، زندگی کنند. دومی‌ها (مقامات) نیز به این دلیل خوشحالند که مردم همیشه خوشحال هستند، هیچ کس عصیان نمی‌کند، اداره جامعه بسیار آسان است. «سوما»، ابزار اصلی کنترل است.

به هر حال، تقریباً هیچ چیزی به ذهن نویسنده نرسید. هاکسلی در دهه ۱۹۲۰ به هند که تحت سلطه انگلیس بود، سفر کرد. او در آنجا با نوشیدنی محلی به نام «سوما» که در آئین هندوها برای ایجاد اثرات توهم‌آور استفاده می‌شد، آشنا شد. در رُمان هاکسلی، سومای تخیلی، حاصل شش سال تحقیق هزاران داروشناس و بیوشیمیست بود که سعی داشتند داروی کامل و بدون هیچ گونه عوارض جانبی منفی ایجاد کنند. سوما حتی جایگزین مذهب سنتی شد و اکنون شهروندان خوشحال و خرسند، خدائی به نام «سوما» را می‌پرستند. این کتاب همچنین «وحوشی» را که در خارج از «دنیای شگفت‌انگیز جدید» زندگی می‌کنند، نشان می‌دهد، که به شیوه خود شاد هستند و تبعیت از سوما و دولت جهانی را رد می‌کنند.

پس از جنگ جهانی دوم، هاکسلی اعتراف کرد که فکر نمی‌کرد آنچه در رُمان «دنیای شگفت‌انگیز جدید» توصیف می‌کند، با چنین سرعتی فعلیت یابد. هاکسلی در نامه‌ای به تاریخ ۲۴ نومبر ۱۹۴۵ به ویکتوریا اوکامپو، نویسنده ارجنتائینی خاطر نشان کرد که «دنیای شگفت‌انگیز جدید» در حال حاضر کاملاً فعلیت دارد و تمام نشانه‌های تبدیل شدن به یک واقعیت عینی را (اگر در این بین منفجر و تکه تکه نشویم)، در دو یا سه نسل آینده نشان می‌دهد. براستی که جهان امروز در آستانه اجرای عملی شعار «تریاک برای توده‌ها» ایستاده است.

این شعار، در اصل در اولین گزارش سالانه سازمان بین‌المللی غیردولتی «کمسیون جهانی سیاست‌گذاری مواد مخدر»، متشکل از آقایان «بسیار محترم» زیر در سال ۲۰۱۱ مطرح شد:

فرناندو هنریکه کاردوسو، رئیس جمهور سابق برزیل؛ **جورج شولتز**، وزیر امور خارجه سابق امریکا، عضو شورای روابط خارجی؛ **پل ولکر**، رئیس سابق فدرال رزرو امریکا و شورای مشورتی رئیس جمهور در زمینه بهبود اقتصادی و یکی از اعضای شورای روابط خارجی؛ **جان وایتهد**، بانکدار و دولتمرد، عضو شورای روابط خارجی امریکا؛ **کوفی عنان**، دبیرکل سابق سازمان ملل (از غنا)؛ **ریچارد برانسون**، الیگارش انگلیس و بنیانگذار گروه ویرجین؛ **میشل کازاتکین** فرانسوی، مدیر اجرایی بنیاد جهانی مبارزه با ایدز، سل و مالاریا؛ **سونیس ماریا کتاوی**، عضو هیأت مدیره هلدینگ پتروپلاس و دبیرکل سابق اتاق بازرگانی بین‌المللی؛ **جورج پاپاندرو**، نخست وزیر یونان؛ **روث درایفوس**، رئیس جمهور سابق سوئیس و وزیر کشور؛ **سزار گاویریا**، رئیس جمهور سابق کلمبیا؛ **توروالد استولتبرگ**، وزیر امور خارجه سابق ناروی و کمیسر عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان؛ **ارنستو زدیلو**، رئیس جمهور سابق مکسیکو؛ **خاویر سولانا**، نماینده سابق اتحادیه اروپا در امور خارجی و سیاست امنیتی-

اسپانیا؛ **ماریون کاسپرس-مرک**، وزیر بهداشت سابق المان فدرال؛ **لونیز آربور**، کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل متحد و رئیس گروه بین‌المللی بحران- کانادا؛ **اسما جهانگیر**، مدافع حقوق بشر، گزارشگر ویژه سابق سازمان ملل در مورد اعدام‌های غیرقانونی یا خودسرانه و انتقام‌جوئی- پاکستان؛ **ماریو بارگاس یوسا**، نویسنده و فعال اجتماعی- پرو؛ **کارلوس فوننتس**، نویسنده و فعال اجتماعی اهل مکزیکو.

رؤسای کمیسیون جهانی عبارتند از: **فردیناند کاردوسو** – رئیس جمهور سابق برزیل (۲۰۱۱-۲۰۱۶)، **روث دریفوس** – رئیس جمهور سابق سوئیس (۲۰۱۶-۲۰۲۲)، **هلن کلارک** – نخست وزیر سابق نیوزیلند (۲۰۲۲ تا کنون). تیم کمیسیون جهانی سیاست‌گذاری مواد مخدر از افراد سنگین وزن سیاسی، پرندگان اوج پرواز تشکیل یافته، که طی سال‌ها و دهه‌ها، وفاداری خود را به پشت صحنه جهانی یا «دولت مخفی» ثابت کرده‌اند. اگرچه بسیاری از آن‌ها سابقاً مقام و موقعیت دولتی داشتند، اما این «سابقاً» هیچ اهمیت و معنایی ندارد. در این گروه، هیچ کس مدیر ارشد «سابق» نیست. دلیل تشکیل گروه این است که دولت پنهان دستور ترویج شعار «**تریاک برای توده‌ها!**» را به آن داده است. اولین گزارش کمیسیون جهانی یک موضوع بسیار ناخوشایند را برای بشریت بیان می‌کند: «جنگ جهانی علیه مواد مخدر با پیامدهای ویرانگر برای افراد و جوامع در سراسر جهان شکست خورده است. اکنون، پنجاه سال پس از تصویب کنوانسیون واحد سازمان ملل متحد در مورد مواد مخدر و چهل سال پس از آن که رئیس جمهور نیکسون جنگ دولت آمریکا علیه مواد مخدر را اعلام کرد، لزوم اصلاحات اساسی در سیاست ملی و جهانی به نیاز فوری تبدیل شده است».

کمیسیون جهانی برای برون‌رفت از این وضعیت ناخوشایند، پیشنهادهایی را به شرح زیر مطرح می‌کند: ۱- ارائه مراقبت‌ها و معالجات پزشکی و اقدامات پیشگیرانه به جای تعقیب کیفری و مجازات مصرف‌کنندگان مواد مخدر؛ ۲- تشویق کشورها به کاربست و تطبیق مدل‌های آزمایشی مقررات قانونی قاچاق مواد مخدر (مانند حشیش) به منظور تضعیف قدرت جرایم سازمان‌یافته و حفاظت از سلامت و ایمنی شهروندان؛ ۳- لزوم فوری بررسی فهرست مواد ممنوعه توسط مقامات ملی و سازمان ملل؛ ۴- اعمال روش‌های جایگزین مجازات برای فروشندگان کوچک مواد مخدر و متخلفان بار اول؛ ۵- اگرچه ایده جرم‌زدائی عمدتاً در رابطه با مصرف‌کنندگان مواد مخدر یا افرادی که از اعتیاد رنج می‌برند، مورد بحث قرار می‌گیرد، پیشنهاد می‌شود که همین رویکرد در رابطه با افرادی که در رده‌های «پائینی» تجارت مواد مخدر قرار دارند، استفاده شود؛ ۶- در اصلاح سیاست جهانی مواد مخدر، ساختار سازمان ملل باید نقش رهبری ایفا کند؛ ۷- اطمینان حاصل شود که کنوانسیون‌های بین‌المللی به منظور ایجاد شرایطی برای آزمایش معقول با برنامه‌های کاهش آسیب، جرم‌زدائی و چارچوب‌های نظارتی تفسیر و یا بازنگری می‌شوند.

در آن زمان تعداد بسیار کمی از مردم چنین ایده‌های رادیکال در مورد بازسازی نگرش دولت و جامعه نسبت به معضل اعتیاد به مواد مخدر بشریت را مورد توجه قرار دادند. اما آن‌هایی که متوجه ظاهر این لیست توصیه‌های عجیب و غریب شده بودند، واکنش بسیار تندی نشان دادند و رویکردهای جدید را برای بشریت خطرناک و حتی مرگبار خواندند. وزارت امور خارجه روسیه اعلام کرد که پیشنهادهای کمیسیون جهانی در مورد قانونی‌کردن انواع خاصی از مواد مخدر و برخی از جرایم مرتبط با آن، حاوی ایده‌های «مشکوک» جناح میانه‌رو «لابی مواد مخدر-لیبرال» است. وزارت خارجه روسیه از میان ایده‌های بیان‌شده در این گزارش، پیشنهادهای مبنی بر «جرم‌زدائی از مصرف ماری‌جوانا، نگهداری مواد مخدر و هروئین تجویزی» را «مشکوک» نامید. در بیانیه این وزارتخانه آمده است: «پیشنهادهای ارائه شده در گزارش آن‌ها هیچ شباهتی با موضع اکثر کشورهای عضو سازمان ملل متحد یا کل سازمان در مورد این موضوعات ندارد. آن‌ها منحصراً بیانگر دیدگاه شخصی افراد عضو این سازمان غیردولتی هستند. وزارت

امور خارجه روسيه تعهد روسيه را به رعايت کنوانسيون‌هاي مبارزه با مواد مخدر سازمان ملل متحد که حوزه قاچاق قانونی و غیرقانونی مواد مخدر را تنظیم می‌کند، تأیید کرد و گفت که از تلاش‌های بیشتر برای مقابله با تهدید جهانی مواد مخدر بر اساس تصمیمات سازمان ملل متحد حمایت می‌کند.

اکنون چهارده سال از انتشار آن گزارش بحث برانگیز کمیسیون جهانی سیاست‌گذاری مواد مخدر می‌گذرد. در این مدت، اعتیاد بشریت به مواد مخدر به طرز محسوسی افزایش یافته است. با این حال، متأسفانه، بسیاری از دولت‌ها نه تنها از ایده‌های جرم‌زدائی و متعاقباً قانونی کردن مواد مخدر و فعالیت‌های مرتبط با آن امتناع نکردند، بلکه به اجرای این ایده‌ها شروع کردند. سازمان ملل نیز همین مسیر را در پیش گرفته است. اگر چه سازمان ملل متحد این کار را با احتیاط انجام می‌دهد، اما بردار سیاست آن قابل مشاهده است. مثلاً، سندی که در سال ۲۰۱۹ توسط برنامه مشترک سازمان ملل متحد در مورد ایدز تهیه و منتشر شد، یک نمونه آشکار این سیاست است. عنوان آن «سلامت، حقوق و مواد مخدر» است. و این هم **گزیده‌ای از این گزارش**: «جرم‌زدائی از مصرف و نگهداری مواد مخدر برای استفاده شخصی، انگ و تبعیض را که مردم را از درخواست کمک پزشکی و قانونی و برنامه‌های کاهش آسیب باز می‌دارد، کاهش می‌دهد. مصرف‌کنندگان مواد مخدر به حمایت نیاز دارند نه زندان.» «**توصیه اصلی گزارش**»: حمایت و ترویج حقوق مصرف‌کنندگان مواد مخدر، احترام به کرامت انسانی آن‌ها، تضمین دسترسی برابر آن‌ها به خدمات اجتماعی و جرم‌زدائی از استفاده، نگهداری، خرید و پرورش مواد مخدر برای استفاده شخصی».

تعداد اسناد مشابه سازمان ملل متحد که حاوی توصیه‌ها برای جرم‌زدائی و قانونی کردن مواد مخدر در حوزه مصرف و در حوزه تولید و تجارت، ده‌ها و شاید حتی صدها فقره است. قالب مقاله اجازه ادامه نقل قول را نمی‌دهد. اما تمام فرمول‌بندی‌های مربوط به آزادسازی مواد مخدر تقریباً کلمه به کلمه یکدیگر را تکرار می‌کنند.

همین بردار آزادسازی مواد مخدر را می‌توان در تعدادی از کشورها مشاهده کرد. چنین آزادسازی، طبیعتاً توسط مقامات دولتی تبلیغ نمی‌شود. قابل توجه این است که یکسری سازمان‌های اجتماعی در بسیاری از کشورها در دهه‌های اخیر مانند قارچ‌های پس از باران ظاهر شده‌اند، با حوزه جدیدی از «حقوق بشر» مانند حق استفاده از مواد مخدر سروکار دارند. چنین سازمان‌ها به معتادان متجاهر و نمایندگان تجارت مواد مخدر که به محاکمه کشیده می‌شوند، خدمات حقوقی ارائه می‌دهند، با هدف تغییر وضعیت مواد مخدر (از ممنوع به مجاز)، در مورد آن‌ها به تحقیقات دست می‌زنند، برای قوانین آزادسازی مواد مخدر و غیره لابی‌گری می‌کنند.

امروزه کانادا، استرالیا، مکزیکو، ارجنتاین، کلمبیا، هالند، بلجیم، سوئیس، انگلستان، المان و جمهوری چک، پیشروترین کشورها در زمینه آزادسازی مواد مخدر هستند.

اعتیاد ساکنان سیاره زمین به مواد مخدر واقعاً یک مشکل جهانی برای بشریت است. اما، بنا به دلایلی در فهرست مشکلات جهانی سازمان ملل منعکس نمی‌شود.

مأخوذ از: **بنیاد فرهنگ ستراتیژیک**

مطلب مرتبط: **جنگ تریاک علیه بشریت ادامه دارد**

۲۷ دی-جدی ۱۴۰۳

* - پروفیسور، دکتر علوم اقتصاد، مدیر مرکز پژوهش‌های اقتصادی «شاراپوف» فدراسیون روسیه، پژوهشگر مسائل پشت صحنه